

عنوان مقاله:

بررسی میزان اثر بخشی روش حساسیت زدایی حرکات چشم و بازپردازش (EMDR) با (تاکید بر ضربات دو سویه)، بر کاهش نشانگان مزمن اختلال فشار روانی پس از آسیب (PTSD) جانبازان جنگ

محل انتشار:

مطالعات روان شناختی، دوره 10، شماره 1 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

فاطمه جاوید
شکوه السادات بنی جمالی
زهره خسروی
جعفر میرزایی

خلاصه مقاله:

هدف از پژوهش حاضر بررسی میزان اثربخشی روش حساسیت زدایی حرکات چشم و بازپردازش با تاکید بر ضربات دو سویه، بر کاهش نشانگان مزمن اختلال فشار روانی پس از آسیب جانبازان جنگ بود. روش پژوهش حاضر، نیمه آزمایشی و از نوع پیش آزمون - پس آزمون با گروه کنترل بود. به منظور اجرای پژوهش 29 بیمار با تشخیص PTSD مزمن که حائز شرایط بودند از میان 64 مورد انتخاب و به طور تصادفی در دو گروه آزمایش و کنترل جایگزین شدند؛ سپس اعضای گروه آزمایش طی هشت جلسه تحت درمان با روش مذکور قرار گرفتند. ابزار پژوهش فهرست اختلال فشار روانی پس از آسیب (ودرز و همکاران، 1994) و همچنین مقیاس اضطراب موقعیتی - خصیصه ای اسپیلبرگر (1970) بود. برای تحلیل داده ها از روش تحلیل کوواریانس استفاده شد. یافته های حاصل از تحلیل کوواریانس نشان داد که نشانه های اختلال فشار روانی پس از آسیب در گروه آزمایش نسبت به گروه کنترل به طور معناداری کاهش یافته است. بنابر این می توان نتیجه گرفت که این روش درمانی می تواند درباره کاهش نشانگان مزمن اختلال فشار روانی پس از آسیب این بیماران موثر واقع شود.

کلمات کلیدی:

اختلال فشار روانی پس از آسیب، حساسیت زدایی از طریق حرکت چشم، بازپردازش، آسیب زدن دوسویه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/894434>

